

Osoitteessa www.unicef.fi/koulut/gloaalikasvatusmateriaalit/dokumentit-ja-animaatiot on videoita elämästä eri maissa ongelmiseen ja mahdollisuuksiin sekä veden merkitykseen liittyen (Afrikka: Benin, Eritrea, Tansania, Tshad / Aasia: Laos, Intia). Ne käyvät taustamateriaaliksi mm. maantiedon opetukseen, eettisiin keskusteluihin/ draamaopetukseen. Dokumenttielokuvia voi [tilata](#) myös DVD- muodossa.

A) Keksitään itse aihe tai elokuvamateriaalin sekä [oppimisympäristön](#) avulla on hankittu tietoa elämästä jossain maassa. Alakoululaiset voivat aloittaa ihan satuja keksimällä, niin ei ole liian vaikeaa! Edetään alla numeroidun ”Tarinan juonikaavion” mukaan (oiva tapa opettaa tarinan/ draaman kaarta sekä toisten kuuntelemista + keskittymistä):

Tarinat etenevät yleensä seuraavan ”juonikaavan” mukaan:

- 1) Olipa kerran....(keksitään päählö, tapahtumapaikka, -aika, kuvaillaan näitä)
- 2) Joka päivä hän/se...(keksitään päähenkilön rutiini, toiminto joka toistuu tavallisesti hänen elämässään)
- 3) Mutta eräänä päivänä...(keksitään tapahtuma, joka rikkoo rutiinin/ jännitys nousee)
- 4) Tästä seurasi... (keksitään ongelma, joka seurasi em. tapahtumasta)
 - 4_a) seuraava lisäongelma
 - 4_b) seuraava lisäongelma jne...
- 5) Niinpä....(ongelmien ratkaisut. Nyt täytyy muistaa, mitä kaikkea on tapahtunut!! Keksitään ratkaisut ongelmiin)
- 6) Ja niin hän eli elämänsä....(Viimeisen ongelman ratkettua tarina suljetaan. Keksitään onnellinen/ surullinen loppu tai opetus eli viisaus loppuun, joka liittyy tarinan vaiheisiin esim. tyyliin ”Ja siitä asti on ketun hännänpää ollut valkoinen.”)

Toteutusehdotus:

Oppilaat (max.15) esim. istuvat puolikaarissa ja opettaja näyttää kalvolta ”Tarinan rakenteen” eli edellä numeroidun mallin ”juonen etenemiskaavasta”. Ensinnä edetään helpolla tavalla; yksi oppilas kerrallaan sanoo lauseen opettajan auttaessa, ja korostetaan, että pitää kuunnella mitä edelliset ovat keksineet. Sanotaan selkeyden vuoksi ensimmäisellä harjoittelukerralla kuhunkin kohtaan yksi lause. Oppilaat myös yllättyvät usein, kuinka vaikeaa on muistaa kaikkea mitä toinen on sanonut ja varsinkin loppuvuorossa olevien täytyy valmistautua keksimään ratkaisut jäljellä oleville ongelmille. Tasapuolisuuden vuoksi kannattaa ottaa välillä päinvastainen keksimisjärjestys. Näin voi opettaa myös lausetajua ja varttuneemmille kappalejako esim. edellä numeroituja asiakokonaisuuksia/ tarinan jaksoja kuvaillaan useammalla lauseella aina yhteen kappaleeseen. Hauskoja hetkiä oppimisen parissa!

B) Dokumenttielokuvamateriaalia ovat monet integroineet äidinkieleen tarinoiden virikemateriaalina esim. niin, että katsotaan videon alku ja puretaan se sanalliseen muotoon ja sitten itse keksitään tarinalle jatko. Videon loppuosa katsotaan vasta omien tarinoiden valmiiksi saattamisen jälkeen! ”Avoin tarina – metodia” on käytetty myös Suomen TV:n produktioissa.